

Karol Bykowski

Wrocław, ul. Piłsudskiego 13, AZP
80-28/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 315-316

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wierzyce, st. 11, gm. Łubowo, woj. poznańskie	patrz: wczesna epoka żelaza
Wincentów, st. st. I, III, gm. Góra Kalwaria, woj. warszawskie	patrz: środkowa i późna epoka brązu
WŁOCŁAWEK-Stare Miasto, ul. Matebudy 15-Tumska 8, st. 3, AZP 47-48/-	<ul style="list-style-type: none"> • miasto nowożytne <p>Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Leszka Wojdę (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Dziesiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 24 m², o łącznej kubaturze 60 m³.</p> <p>Zinventaryzowano 967 zabytków, w tej liczbie: 395 fragmentów ceramiki naczyniowej, 74 fragmenty kafla piecowych, 41 fragmentów szkła, 18 fragmentów przedmiotów metalowych i 44 fragmenty kości zwierzęcych. Prace prowadzone na miejskiej działce odsłoniły ślady zabudowy z XVIII-XX w. Badania będą kontynuowane.</p>
Wojnicz, st. 1, gm. <i>loca</i> , woj. tarnowskie	patrz: późne średniowiecze
Wola Bachorna, st. 4, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie	patrz: środkowa i późna epoka brązu
Wrocław-Mokra, st. 1	patrz: późne średniowiecze
Wrocław-Olbin, ul. Jedności Narodowej	patrz: późne średniowiecze
Wrocław-Stare Miasto	patrz: późne średniowiecze
WROCLAW, ul. Drobnera, st. 1, AZP 80-28/-	<ul style="list-style-type: none"> • osada otwarta, przedmieście (okres nowożytny) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe i nadzór nad pracami przygotowawczymi plac budowy hotelu „Park”, przeprowadzone w miesiącach od lipca do sierpnia przez dr. dr. Andrzeja Mierzwińskiego, Sławomira Możdżiocha, mgr Lidzę Nowacką (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk). Finansowane przez Best Eastern Plaza Hotels, sp. z o.o. Pierwszy sezon badań.</p> <p>Nieznaczną głębokość wykopów przygotowujących plac budowy zdecydowała, że udało się uchwycić ograniczoną sekwencję warstw, głównie związanych z zabudową o charakterze późnonowożytnym i współczesną, wzdłuż dawnego biegu Mathiasstraße. Tylko na placu budowy hotelu uchwyciono sekwencję górnych nawarstwień na zapleczu dawnej zabudowy. Stosunkowo późnej chronologii nawarstwień nie przeczy obecność nielicznej ceramiki późnośredniowiecznej, zalegającej na wtórnym złożu w warstwach rozbiórkowych i niwelacyjnych. Ze wszystkich obserwowanych wykopów uzyskano wyjątkowo ubogi ruchomy materiał zabytkowy, bo reprezentowany zaledwie przez 58 fragmentów ceramiki naczyniowej.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym – Oddział Muzeum Miejskiego we Wrocławiu. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Silesia Antiqua”. Badania będą kontynuowane.</p>
Wrocław, ul. Piłsudskiego	patrz: późne średniowiecze
WROCLAW, ul. Piłsudskiego 13, AZP 80-28/-	<ul style="list-style-type: none"> • miasto nowożytne (XIX-XX w.) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 17 do 29 października przez mgr. Karola Bykowskiego (AKME Zdzisław Wiśniewski). Finansowane przez ASCOPOL sp. z o.o. Przebadano powierzchnię 1100 m².</p> <p>Ustalono, że obecny poziom użytkowy jest około 90 cm wyżej niż w roku 1945. Calec w tej części Wrocławia znajduje się na głębokości 115,9–116,05 m n.p.m. W zasypisku wykopu fundamentowego jednego z budynków znaleziono ceramikę z XIX i XX w. oraz część zastawy kuchennej w postaci sztućców produkowanych na terenie dzisiejszej Saksonii.</p>

Materiały i dokumentacja przechowywane są w ASCOPOL sp. z o.o., AKME Zdzisław Wiśniewski, PSOZ we Wrocławiu, Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu. Badania nie będą kontynuowane.

Wrocław, ul. Św. Antoniego,
ul. Kazimierza Wielkiego

patrz: późne średniowiecze

Wrocław, ul. Świdnicka 18 i 20

patrz: późne średniowiecze

ZALESIE „Okopek”,

gm. Wilkołaz,
woj. lubelskie,
AZP 82-78/-

• fortalicjum nowożytnie (XVII w.)

Badania weryfikacyjno-sondażowe, przeprowadzone przez dr hab. Irenę Kutyłowską („Lubelnia”. Usługi Archeologiczne). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Na majdanie i północnym zboczu, na osi południe-północ, założono 2 wykopy szerokości 2,5 m i łącznej długości 25 m. Dodatkowy wykop (2 x 7 m) zlokalizowano w północno-wschodnim narożniku „Okopka”, przy wejściu na majdan. Łącznie przebadano powierzchnię 76,5 m².

Teren zajęty przez „Okopek” ma kształt prostokąta o wymiarach 38 x 18 m. Od strony wschodniej i południowej obronnym czyniły go pionowe zbocza wysoczyzny (względna wysokość do 15 m), od strony zachodniej brak jest czytelnych w terenie elementów obronnych, od strony północnej znajduje się naturalny wąwóz szerokości około 25 m i głębokości 2,5-3 m. Na południowym zboczu wąwozu zachowały się ślady nasypu ziemnego wysokości do 0,5 m. Stwierdzono, że pierwotnie nie było wjazdu na majdan w tym miejscu, gdzie obecnie – odsłonięto tam relikty sztucznych umocnień, stwierdzonych również wzdłuż północnej strony „Okopka”. Stanowił je suchy rów-fosa szerokości około 3 m i głębokości 0,6 m, przekopany w zboczu naturalnego wąwozu. Uzyskaną ziemią obsypano dołem konstrukcje drewniane umieszczone ponad rowem-fosą na południowej krawędzi wąwozu. Miały one charakter parkanu z bali grubości około 20 cm, układanych poziomo między dwoma pionowymi słupami. Słupy rozmieszczane były na odległość wymuszoną długością belek, większą niż 2 m. Na majdanie nie stwierdzono relikwów drewnianej czy też murowanej zabudowy, a z nikłej warstwy kulturowej uzyskano materiały z XVII w. (kilka ułamków naczyń i fragment szklanego pucharka). Parkan obronny „Okopka” został spalony i obiekt przestał być użytkowany najpóźniej jeszcze w XVII w., na co wskazuje jama odpadkowa z ceramiką datowaną na XVIII w., wykopana w zasypnym wcześniej rowie-fosie. „Okopek” nie był grodziskiem wczesnośredniowiecznym, lecz niewielkim fortalicjum, najpóźniej niezamieszkałym, wzniesionym w doraźnej potrzebie lub jako rodzaj bastionu przy większych zabudowaniach folwarcznych, usytuowanych po stronie zachodniej (dziś znajdują się tam budynki gospodarcze). Będąc częścią składową folwarku, pełnił funkcje bardziej prestiżowe niż obronne, jako jeden z przeżywających się już w czasach nowożytnych wariantów średniowiecznego, drewniano-ziemnego obrodu obronnego.

Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Lublinie, dokumentacja u Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997. Badania nie będą kontynuowane.

Zamorze, st. 16,
gm. Pniewy, woj. poznańskie

patrz: wczesne średniowiecze

Zienki, st. 1,
gm. Sosnowica, woj. chełmskie

patrz: wczesna epoka brązu

Żagań, st. 29,
gm. *loco*, woj. zielonogórskie

patrz: późne średniowiecze